

LBRIS

We know
books

NEVILLE GODDARD
OPERE COMPLETE

NEVILLE GODDARD – OPERE COMPLETE

Colecția completă a celor 10 cărți de spiritualitate clasică
ale lui Neville Goddard, într-o singură ediție iluminată

O compilație

de

BARRY PETERSON

Traducerea din limba engleză:

Cristian HANU

ADEVĂR DIVIN

Brașov, 2018

INDEXUL CĂRȚILOR ȘI CAPITOLELOR

Trezirea imaginației și procesul de căutare spirituală

CAPITOLUL 1	Ce este imaginația ta?	33
CAPITOLUL 2	Instrucțiuni sigilate	41
CAPITOLUL 3	Căile lumii interioare	49
CAPITOLUL 4	Foarfece revizuirii	55
CAPITOLUL 5	Moneda din rai	63
CAPITOLUL 6	Există în interior	73
CAPITOLUL 7	Creația este încheiată	79
CAPITOLUL 8	Lumina lui Dumnezeu.....	87
	Căutarea	89

Secretul este ceea ce simțim

CAPITOLUL 1	Legea și modul ei de operare	99
CAPITOLUL 2	Somnul	105
CAPITOLUL 3	Rugăciunea	111
CAPITOLUL 4	Spiritul – Ceea ce simțim	115

Libertate pentru toți

Cuprins

CAPITOLUL 1	Unitatea lui Dumnezeu.....	119
CAPITOLUL 2	Numele lui Dumnezeu.....	123
CAPITOLUL 3	Legea creației.....	127
CAPITOLUL 4	Secretul simțirii	131
CAPITOLUL 5	Sabatul	137
CAPITOLUL 6	Vindecarea	141

CAPITOLUL 7	Dorința, Cuvântul lui Dumnezeu	145
CAPITOLUL 8	Credința	151
CAPITOLUL 9	Buna Vestire	155

În afara acestei lumi

CAPITOLUL 1	Gândirea în cea de-a patra dimensiune	161
CAPITOLUL 2	Prezumții transformate în realități.....	169
CAPITOLUL 3	Puterea imaginației	175
CAPITOLUL 4	Nu ai nimic de schimbat, decât pe tine însuși	181

Rugăciunea – Arta de a crede

CAPITOLUL 1	Legea reversibilității	189
CAPITOLUL 2	Natura duală a conștiinței	193
CAPITOLUL 3	Imaginația și credința.....	197
CAPITOLUL 4	Reveria controlată.....	201
CAPITOLUL 5	Legea transiterii gândurilor	205
CAPITOLUL 6	Veștile bune.....	213
CAPITOLUL 7	Rugăciunea supremă	215

Însămânțarea și recoltarea

Cuprins

CAPITOLUL 1	Sfârșitul șiragului de aur.....	221
CAPITOLUL 2	Cele patru ființe atotputernice.....	223
CAPITOLUL 3	Darul credinței	231
CAPITOLUL 4	Scara existenței.....	237
CAPITOLUL 5	Jocul vieții.....	243
CAPITOLUL 6	„O vreme, vremuri și jumătate de vreme”	249
CAPITOLUL 7	„Fiți la fel de înțelepți ca șerpii”	253
CAPITOLUL 8	Apa și sângele.....	261
CAPITOLUL 9	O viziune mistică	269

Legea și promisiunea

CAPITOLUL 1	Legea care spune că „imaginația creează realitatea”	275
CAPITOLUL 2	Locuiește în interior.....	281
CAPITOLUL 3	Întoarce roata	291
CAPITOLUL 4	Nu există ficțiune	301
CAPITOLUL 5	Firele subtile.....	311
CAPITOLUL 6	Dorințele vizionare.....	315
CAPITOLUL 7	Stările emoționale.....	323
CAPITOLUL 8	Privirea dincolo de oglindă.....	329
CAPITOLUL 9	Pătrunde în interior	337
CAPITOLUL 10	Lucrurile care nu apar.....	343
CAPITOLUL 11	Olarul	347
CAPITOLUL 12	Atitudinile.....	355
CAPITOLUL 13	Lucruri neînsemnate	361
CAPITOLUL 14	Momentul creator	367
CAPITOLUL 15	Promisiunea: Patru experiențe mistice	373

Puterea lucidității

CAPITOLUL 1	EU SUNT	387
CAPITOLUL 2	Conștiința	391
CAPITOLUL 3	Puterea imaginației	393
CAPITOLUL 4	Dorința	397
CAPITOLUL 5	Adevărul care te va elibera	399
CAPITOLUL 6	Atenția	403
CAPITOLUL 7	Atitudinea	407
CAPITOLUL 8	Renunțarea	411
CAPITOLUL 9	Pregătirea locașului tău	413
CAPITOLUL 10	Creația	415
CAPITOLUL 11	Interferența	417
CAPITOLUL 12	Controlul subiectiv	419
CAPITOLUL 13	Acceptarea	421
CAPITOLUL 14	Calea fără efort.....	423
CAPITOLUL 15	Încoronarea misterelor	425

CAPITOLUL 16	Neputința personală	427
CAPITOLUL 17	Orice este posibil	429
CAPITOLUL 18	Faceți-vă împlinitori ai cuvântului	431
CAPITOLUL 19	Principiile esențiale	433
CAPITOLUL 20	Virtutea	437
CAPITOLUL 21	Liberul arbitru	441
CAPITOLUL 22	Perseverența	445
CAPITOLUL 23	Studii de caz	449
CAPITOLUL 24	Eșecul	463
CAPITOLUL 25	Credința	467
CAPITOLUL 26	Destinul	471
CAPITOLUL 27	Adorația	473

Norocul tău depinde de credința ta

CAPITOLUL 1	Înainte de Avraam	479
CAPITOLUL 2	Tu ești cel care decretează	481
CAPITOLUL 3	Principiul Adevărului	485
CAPITOLUL 4	Pe cine căutați?	491
CAPITOLUL 5	Cine SUNT EU?	497
CAPITOLUL 6	EU SUNT EL	505
CAPITOLUL 7	Facă-se Voia Ta	511
CAPITOLUL 8	Nu există alt Dumnezeu	515
CAPITOLUL 9	Piatra de temelie	517
CAPITOLUL 10	Celui care are	521
CAPITOLUL 11	Crăciunul	523
CAPITOLUL 12	Crucificarea și învierea	527
CAPITOLUL 13	I'M-presiile	531
CAPITOLUL 14	Circumcizia	535
CAPITOLUL 15	Intervalul de timp	539
CAPITOLUL 16	Sfânta Treime	543
CAPITOLUL 17	Rugăciunea	547
CAPITOLUL 18	Cei 12 apostoli	551
CAPITOLUL 19	Lumina lichidă	559
CAPITOLUL 20	Suflul vieții	561
CAPITOLUL 21	Daniel în cușca leilor	563

CAPITOLUL 22	Pescuitul	567
CAPITOLUL 23	Cine are urechi de auzit	571
CAPITOLUL 24	Clarviziunea – „Contele de Monte Cristo”	575
CAPITOLUL 25	Psalmul 23	581
CAPITOLUL 26	Ghetsimani	585
CAPITOLUL 27	Formula victoriei	591

Cuprins general

LA COMANDA TA	7
Trezirea imaginației și procesul de căutare spirituală	31
Secretul așă ceea ce simțim	97
Liberitate pentru tot	177
În afara acestei lumi	159
Rugăciunea - Artă de a crede	187
Înământarea și recăldirea	219
Legea și promisiunea	273
Puterea lucidității	385
Nomul tău depinde de credința ta	477

LA COMANDA TA

Poate manifesta omul un lucru pe care l-a poruncit? De bună seamă că da! Oamenii au poruncit dintotdeauna lucrurile care se manifestă în această lume. Ei fac același lucru în momentul prezent și vor continua să îl facă atât timp cât vor continua să rămână conștienți de faptul că sunt oameni. Nimic nu a devenit vreodată manifest în lumea oamenilor dacă aceștia nu l-au poruncit mai întâi. Mulți încearcă să nege acest lucru, dar nu pot dovedi faptul că el nu este adevărat, căci la baza acestui mecanism stă un principiu imuabil.

Tu nu îi poți comanda unui lucru să apară prin cuvintele sau afirmațiile tale rostite cu voce tare. Dimpotrivă, astfel de repetiții inutile conduc adeseori la manifestarea opusului situației dorite. Singura care poate manifesta prin poruncă este conștiința. Cu alte cuvinte: fiecare om este conștient de faptul că este ceea ce a decretat el însuși că este. Un om prost este conștient de faptul că este prost, chiar dacă este incapabil să exprime acest lucru în cuvinte. În consecință, el se autodecretează ca fiind prost.

Dacă citim Biblia în această lumină, descoperim că ea este cea mai mare carte științifică scrisă vreodată. În loc să privești Biblia ca pe o lucrare istorică aparținând unei civilizații din vechime sau ca pe o biografie a vieții neobișnuite a lui Iisus, privește-o ca pe o mare dramă psihologică ce se produce în conștiința omului. Asumă-ți această dramă și vei descoperi că lumea interioară se va transforma din deșertul arid al Egiptului în țara promisă a Canaanului.

Toată lumea este de acord că ceea ce există a fost creat de Dumnezeu și că fără el nimic nu ar putea exista, dar puțini sunt cei care sunt de acord asupra identității lui Dumnezeu. Toate bisericile lumii și preoții lor sunt în dezacord în ceea ce privește identitatea și adevărata natură a lui Dumnezeu. Biblia dovedește dincolo de orice posibilitate de tăgadă că Moise și profeții au fost de acord în porție de sută la sută în privința identității și naturii lui Dumnezeu.

La rândul lor, viața și învățăturile lui Iisus Christos au confirmat în totalitate descoperirile profețiilor de dinaintea sa.

Moise a descoperit că Dumnezeu este însăși conștiința existenței pure, lucru pe care l-a declarat prin aceste cuvinte prea puțin înțelese: „EU SUNT m-a trimis la voi.” David a cântat în psalmii săi: „Liniștește-ți mintea și află că EU SUNT Dumnezeu.” Isaia a declarat: „EU SUNT Domnul și nimeni altul! Afară de Mine nu există alt Dumnezeu. Eu te-am pregătit fără ca tu să Mă cunoști. Eu creez lumina și dau chip întunericului; Eu creez pacea, dar și răul. Eu, Domnul, fac toate aceste lucruri.”

Faptul că Dumnezeu este conștiința existenței pure este afirmat de sute de ori în Noul Testament. Ca să citez doar câteva exemple: „EU SUNT păstorul, EU SUNT poarta; EU SUNT învierea și viața; EU SUNT calea; EU SUNT alfa și omega; EU SUNT începutul și sfârșitul”; și din nou: „Cine crezi tu că SUNT EU?”

Biblia nu precizează niciodată că: „Eu, Iisus, sunt calea” și nu spune: „Cine crezi tu că sunt eu, Iisus?”. Ea afirmă foarte răspicat: „EU SUNT calea.” Conștiința existenței pure este poarta prin care trec manifestările vieții în lumea formelor.

Conștiința este marea putere a învierii. Ea învie lucrurile de care omul este conștient. Oamenii manifestă în permanență în lumea exterioară lucrurile de care sunt conștienți că există. Acesta este marele adevăr care îl poate elibera pe om, căci oamenii sunt întotdeauna fie închiși în temnița pe care și-au creat-o singuri, fie eliberați de sinele lor.

Dacă tu, cititorule, vei renunța la toate convingerile tale anterioare referitoare la un Dumnezeu separat de tine, și vei afirma sus și tare că Dumnezeu este conștiința ființei tale – așa cum au făcut Iisus și profeții din vechime – tu îți vei transforma universul personal, realizând că „eu și Tatăl suntem una”. Această afirmație, potrivit căreia „eu și Tatăl suntem una, dar Tatăl este mai mare decât mine” pare greu de înțeles, dar dacă este interpretată în lumina celor spuse mai sus în legătură cu identitatea lui Dumnezeu, vei descoperi că este extrem de revelatoare. Fiind însuși Dumnezeu, conștiința este „Tatăl”. Identitatea pe care ți-o asumi pentru că ești conștient de ea este „Fiul”, care depune mărturie pentru „Tatăl” lui. Metaforic vorbind, situația nu este cu nimic diferită de un creator uman și de creațiile lui. Creatorul este întotdeauna mai mare decât creațiile sale,

dar el rămâne una cu ele. Spre exemplu, înainte de a fi conștient că ești om, tu ai fost conștient de faptul că există. Abia apoi ai devenit conștient că ești om. Tu, cel care creează, ești mai mare decât creația ta – omul.

Iisus a descoperit acest adevăr glorios și s-a declarat una cu Dumnezeu – dar nu cu acel Dumnezeu imaginat de oameni. El nu l-a recunoscut niciodată pe acesta din urmă. El a spus: „Dacă vine cineva și vă spune: „Privește acolo sau privește dincolo”, nu îl credeți, căci Împărăția lui Dumnezeu există în interiorul vostru.” Așadar, raiul există în interiorul tău. Atunci când Biblia spune că „Iisus s-a dus la Tatăl”, ea spune de fapt că el și-a înălțat conștiința până într-un plan în care a devenit sută la sută conștient de existența pură, transcenzând astfel limitările concepției sale anterioare legate de sine, pe care noi o numim „Iisus”.

Înțelegând că totul este posibil pe acest nivel de conștiință, el a spus: „Veți decreta ceva, iar acest lucru se va întâmpla.” Prin decretare, el înțelegea să îți înalți conștiința până când devii în mod natural una cu lucrul dorit. După cum s-a exprimat el: „Și dacă mă voi înălța, îi voi atrage pe toți oamenii către mine.” Cu alte cuvinte, dacă îmi voi înălța conștiința pe un nivel în care toate lucrurile dorite devin în mod natural manifeste, voi atrage către mine manifestarea dorințelor mele. Tot Iisus spune: „Nimeni nu poate veni la mine dacă Tatăl din mine nu îl atrage către el, căci eu și Tatăl suntem una.” Așadar, conștiința este Tatăl care atrage către tine manifestările pe care ți le dorești.

Tu atragi chiar în acest moment în universul tău personal lucrurile de care ești conștient că există. Cred că înțelegi acum ce dorea Iisus să spună prin cuvintele: „Trebuie să vă nașteți a doua oară.” Dacă nu ești satisfăcut de ceea ce manifesti la ora actuală în viața ta, singura modalitate de a schimba această situație constă în a nu-ți mai focaliza atenția (conștiința) asupra ei și în a-ți înălța conștiința până când devii una cu ceea ce dorești să fii (să manifesti). Tu nu poți sluji la doi stăpâni. Cu alte cuvinte, ceea ce trebuie să faci este să nu îți mai focalizezi atenția asupra lucrurilor indezirabile, ci să ți-o focalizezi asupra situației dorite. Asta înseamnă să mori într-o lume și să te naști în alta.

Întrebarea „Cine crezi tu că SUNT EU?” nu este adresată de un om numit „Iisus” altui om numit „Petru”, ci este întrebarea eternă pe care i-o adresează egoului conștiința autentică a omului. Cu alte

cuvinte: „Tu cine susții că ești?” Convingerea că ești cutare sau cutare este cea care îți determină manifestarea în viață. Iisus spune: „Dacă crezi în Dumnezeu, crezi inclusiv în mine.” Cu alte cuvinte, eu – cel din interiorul tău – sunt acest Dumnezeu.

Așadar, rugăciunea devine o recunoaștere a situației pe care ți-o dorești la ora actuală, și nu o simplă cerere adresată unui Dumnezeu care nu există pentru a manifesta o situație pe care ți-o dorești.

Cred că înțelegi acum de ce milioane de rugăciuni rămân fără răspuns. Practic, oamenii se roagă unui Dumnezeu care nu există. Spre exemplu: dacă ești sărac și te rogi la Dumnezeu să îți dea bogății, tu vei primi exact lucrul cu care te identifiți: sărăcia. Pentru ca o rugăciune să aibă succes, ea trebuie să afirme, nu să cerșească. Prin urmare, dacă soliciți bogăție, tu trebuie să uiți de imaginea sărăciei cu care te identifiți, negând dovada pe care ți-o prezintă simțurile și asumându-ți natura bogăției.

Iisus spune: „Tu însă, când te rogi, intră în camera ta și, închizând ușa, roagă-te Tatălui tău, care este în ascuns, și Tatăl tău, care vede în ascuns, te va răsplăti în mod deschis.” Așa cum am văzut, „Tatăl” este conștiința existenței pure, iar „poarta” este luciditatea. În consecință, „închiderea ușii” înseamnă blocarea imaginii cu care te identifiți la ora actuală și înlocuirea ei cu imaginea situației pe care ți-o dorești. De îndată ce vei deveni cu adevărat convins de noua imagine, tu vei începe să atragi către tine dovezi care îți vor susține această convingere.

Nu te gândi nicio clipă la maniera în care se va manifesta noua situație, căci nimeni nu poate cunoaște această cale. Cu alte cuvinte, niciun proces de manifestare conștientă nu poate ști cum vor apărea lucrurile dorite.

Conștiința este calea sau poarta care permite manifestarea lucrurilor dorite. Iisus spune: „EU SUNT calea.” Cu alte cuvinte, nu „eu” – John Smith¹ – sunt calea, ci „EU SUNT” – conștiința existenței pure – este calea prin care noua situație va deveni manifestă. Dovezile vin întotdeauna după, nu înainte. Într-o primă instanță, noua manifestare nu există decât în planul conștiinței. În consecință, începe prin a-ți înălța conștiința și a cultiva imaginea dorită, iar situația va deveni manifestă mai devreme sau mai târziu.

¹ Nume generic, un fel de Ion Popescu. Face referire la un om oarecare. (n. tr.)

Tot Iisus spune: „Începe prin a căuta Împărăția lui Dumnezeu și toate celelalte îți vor fi date cu asupra de măsură.” Cu alte cuvinte, începe prin a căuta conștiința ce permite manifestarea lucrurilor dorite, nu lucrurile în sine. La acest lucru se referea el atunci când a spus: „Vei decreta un lucru, iar acesta se va întâmpla.”

Aplică acest principiu și vei înțelege ce înseamnă „fă ce spun eu și te vei convinge”. Povestea Mariei este povestea tuturor oamenilor. Maria nu a fost o femeie care a dat naștere în mod miraculos unui copil pe care l-a numit „Iisus”. Ea simbolizează conștiința existenței pure care rămâne de-a pururi fecioară, indiferent câte dorințe ajunge să manifeste (să le dea naștere). Identifică-te cu Fecioara Maria și consideră că ești însărcinat cu tine însuși prin intermediul dorințelor tale. Devino una cu ceea ce îți dorești și dă astfel naștere lucrurilor dorite.

De pildă, Biblia afirmă că Maria (despre care știi acum că ești tu însuși) nu a cunoscut niciodată atingerea vreunui bărbat. Cu toate acestea, ea a conceput un copil. Cu alte cuvinte, tu, John Smith, nu ai niciun motiv să crezi că lucrurile pe care ți le dorești sunt posibile la ora actuală, dar ai descoperit că Dumnezeu este conștiința ta pură, așa că o accepți ca soț și concepți împreună cu ea un copil (o manifestare) al lui Dumnezeu: „Căci Creatorul este soțul tău, iar numele lui este Domnul oștirilor; și El va fi numit Domnul Dumnezeuul întregului pământ.” Idealul sau ambiția ta este această concepție, iar prima ta comandă pe care i-o adresează soțul soției sale (adică ție) este: „Du-te și nu spune la nimeni.” Cu alte cuvinte, nu-ți discuta dorințele sau ambițiile cu alți oameni, căci aceștia nu vor face decât să devină ecoul temerilor tale prezente. Secretul este prima lege care trebuie respectată pentru împlinirea dorințelor tale.

A doua lege, așa cum rezultă din povestea Mariei, este: „Mărește-l pe Domnul.” Așa cum am văzut, Domnul este conștiința ființei tale. În consecință, „mărirea Domnului” reprezintă o dilatare a conștiinței de sine până când această identificare devine naturală. Acesta este momentul nașterii (manifestării), când devii cu adevărat una cu imaginea din conștiința ta.

Povestea creației ne este prezentată într-o formă sintetică în primul capitol din Evanghelia lui Ioan.

„La început a fost cuvântul”. Acest „început” se referă la momentul prezent, clipă de clipă. El face referire la nașterea unei dorințe sau a unui impuls. „Cuvântul” este dorința care plutește în conștiința ta,

încercând să devină manifestă (întrupată). În sine, impulsul conștient nu are încă nicio realitate, căci singura realitate este „EU SUNT” sau conștiința existenței pure. Ceea ce există nu poate trăi decât atât timp cât EU SUNT conștient de ele. În consecință, pentru a-ți îndeplini o dorință, tu trebuie să aplici acest al doilea verset din Evanghelia lui Ioan: „Și cuvântul era la Dumnezeu.” Ca să poată căpăta realitate, cuvântul sau dorința trebuie să se unească cu conștiința. Aceasta devine conștientă de faptul că este una cu lucrul dorit, dându-i acestuia formă. Ea dă apoi viață creației sale, înviind astfel dorința, care inițial era moartă, adică neîmplinită. „Dacă doi dintre voi se vor învoi pe pământ în privința unui lucru pe care îl vor cere, acesta le va fi dat lor de către Tatăl meu, care este în ceruri.”

Această înțelegere nu este niciodată făcută între două persoane, ci între conștiință și lucrul dorit. În acest fel, tu devii conștient de faptul că ești, spunându-ți (fără cuvinte): „EU SUNT.” Dacă îți dorești o stare de sănătate perfectă, înainte de a o percepe în lumea naturală, tu trebuie să te SIMȚI sănătos. În momentul în care simți cu adevărat că „EU SUNT sănătos”, putem vorbi de o înțelegere între cei doi. Cu alte cuvinte, EU SUNT și starea de sănătate au căzut de acord să fie una, iar din această înțelegere se naște un copil, și anume chiar lucrul dorit – în cazul de față starea de sănătate propriu-zisă. Și cum tu ai fost cel care a făcut înțelegerea, lucrul dorit se va manifesta în viața ta. Cred că înțelegi acum de ce le-a spus Moise iudeilor: „Cel care m-a trimis a fost EU SUNT.” Căci cine altcineva în afara lui EU SUNT te-ar putea trimite în manifestare? Nimeni, căci „EU SUNT calea, iar în afara mea nu mai există alt Dumnezeu.” Indiferent dacă îți deschizi aripile și zbori în cele mai înalte lumi ale creației sau dacă îți faci patul în iad, tu vei rămâne conștient de sine. Conștiința ta este cea care îți manifestă lumea exterioară, iar această expresie de sine este întotdeauna cea cu care te identifici.

Moise spune de asemenea: „EU SUNT cel ce SUNT.” Ar trebui să nu uiți niciodată această afirmație. Tu nu poți pune vinul nou în sticle vechi sau un petic nou pe o haină veche. Cu alte cuvinte, tu nu poți integra nimic din vechiul om care ai fost în noua ta conștiință. Toate convingerile, temerile și limitările tale din momentul prezent reprezintă cătușe care te leagă de nivelul tău actual de conștiință. Dacă îți dorești să transcendzi acest nivel, tu trebuie să lași în urma ta tot ce reprezintă la ora actuală sinele (egoul) tău prezent,

respectiv concepția ta legată de sine. În acest scop, trebuie să nu-ți mai focalizezi atenția asupra problemei sau limitării de care dorești să te eliberezi, ancorându-te în conștiința pură. Cu alte cuvinte, trebuie să îți spui în sinea ta „EU SUNT”, încercând să simți cât mai plener acest lucru. Nu îți condiționa în niciun fel această conștiință de sine. Declară că ești până când devii una cu această existență pură, fără față și fără formă. Dacă ai reușit să îți dilați conștiința pe acest nivel absolut, dă formă noii tale creații SIMȚIND că ești una cu CEEA CE îți dorești.

Dacă vei proceda în acest fel, vei descoperi adânc în interiorul tău că toate lucrurile sunt cu puțință, prin puterea lui Dumnezeu. Tot ceea ce îți poți imagina că există reprezintă pentru tine o realizare cât se poate de naturală în această stare de conștiință fără formă. Invitația pe care ne-o fac tuturor Scripturile este „să fim absenți din acest corp și prezenți împreună cu Domnul”. În acest caz, „corpul” reprezintă fosta ta concepție legată de sine, iar „Domnul” conștiința ființei tale. La acest lucru se referea Iisus atunci când i-a spus lui Nicodim: „Trebuie să te naști din nou, căci dacă nu te-ai născut a doua oară, nu vei putea intra în Împărăția lui Dumnezeu.” Cu alte cuvinte, dacă vei lăsa în urma ta actuala concepție legată de sine și dacă nu îți vei asuma natura ființei nou-născute, vei continua să îți imaginezi limitările tale actuale.

Singura modalitate prin care îți poți schimba manifestările din viața ta actuală constă în a-ți schimba starea de conștiință, căci conștiința reprezintă realitatea care se solidifică în permanență în lucrurile care te înconjoară. Lumea exterioară a fiecăruia dintre noi, până la ultimele detalii, reprezintă conștiința noastră proiectată în afară. Tu nu îți poți schimba mediul exterior (sau lumea exterioară) prin distrugerea lucrurilor pe care le conține, la fel cum nu îți poți distruge reflexia dintr-o oglindă. Mediul tău și tot ceea ce conține el reflectă ceea ce ești în conștiința ta. Atât timp cât vei continua să ești în starea respectivă de conștiință, tu o vei proiecta asupra lumii tale exterioare.

Știind toate aceste lucruri, începe să îți reevaluezi viața. Oamenii își acordă lor înșiși o valoare prea mică. În Cartea Numerelor se spune: „Acolo am văzut noi și uriași, pe fiii lui Enac, din neamul uriașilor; și nouă ni se părea că suntem față de ei ca niște lăcuste și tot așa le păream și noi lor.” Acest pasaj nu face neapărat referire la

o epocă din trecutul foarte îndepărtat în care existau oameni cu o statură gigantică. Uriașii moderni (din eternul prezent) care continuă să te facă să te simți ca o lăcustă sunt situațiile de genul șomajului, armatelor inamice și tuturor problemelor sau lucrurilor care par să te amenințe. Dar tu ești mai întâi de toate o lăcustă în propriii tăi ochi, și tocmai de aceea le pari astfel uriașilor. Cu alte cuvinte, tu nu le poți părea altora decât așa cum îți pari ție însuși. În consecință, reevaluează-ți propria ființă și începe să te simți un uriaș, un centru al puterii, reducând astfel la aproape nimic foștii uriași și făcându-i să ți se pară niște lăcuste. „Toți locuitorii Pământului sunt socotiți un nimic și El face ce voiește cu oștirea cerească și cu locuitorii Pământului și nimeni nu poate să-l împiedice de la lucrul Lui și să-i zică: „Ce faci Tu?” Acest pasaj nu face referire la Dumnezeu clasic care stă undeva pe un tron, ci la singurul Dumnezeu care există – Tatăl etern, conștiința existenței pure. Așadar, trezește-te și conștientizează-ți puterea, nu cea umană, ci cea a sinelui tău real – conștiința fără față și fără formă – eliberându-te astfel de închisoarea pe care ți-ai construit-o singur.

„Eu sunt păstorul cel bun și cunosc pe ale mele și ale mele mă cunosc pe mine. Oile mele aud vocea mea, iar eu le recunosc și ele mă urmează.” Păstorul cel bun este conștiința. Lucrurile de care suntem conștienți sunt „oile” care ne urmează. Conștiința este un „păstor” atât de bun încât nu a pierdut niciodată vreoa „oaie” din cele pe care le păzește (de a căror existență este conștientă).

Eu sunt vocea care strigă în deșertul confuziei umane, căci eu sunt conștient că exist și nu va exista niciodată vreun timp în care ceea ce sunt convins că sunt să nu mă găsească. „EU SUNT” este o poartă deschisă prin care pot intra toate lucrurile cu care mă identific. Constatăm astfel că „Domnul este păstorul meu; nu voi duce lipsă de nimic” se dovedește a fi în lumina adevărului: conștiința noastră. Dovezile în această direcție nu ne vor lipsi vreodată, atât timp cât vom continua să fim conștienți de noi înșine.

În aceste condiții, de ce nu ai deveni și tu conștient că ești o ființă măreață, plină de iubire față de Dumnezeu, bogată, sănătoasă și posedând toate celelalte atribute pe care le admiri?

Este la fel de ușor să posezi conștiința acestor calități cum este să o posezi pe aceea a opușilor lor, căci conștiința ta actuală nu se datorează lumii exterioare. Dimpotrivă, lumea ta este așa cum este

din cauza conștiinței tale actuale. Este cât se poate de simplu, nu-i așa? De fapt, pare chiar prea simplu pentru înțelepciunea umană, care încearcă să complice totul.

Pavel descrie astfel acest principiu: „Grecilor (sau înțelepciunii acestei lumi) li se pare o prostie, iar iudeilor (adică celor care caută tot timpul semne) o nebunie.” Așa se explică de ce oamenii continuă să pășească în întuneric, în loc să se trezească și să devină conștienți de ceea ce sunt. Oamenii au venerat atâta timp imaginile pe care și le-au creat singuri încât această revelație li se pare într-o primă instanță o blasfemie, întrucât condamnă la moarte toate convingerile anterioare într-un Dumnezeu diferit de sine. Această revelație se bazează pe convingerea că: „Eu și Tatăl suntem una, dar Tatăl este mai mare decât mine.” Tu ești una cu concepția ta actuală legată de sine, dar tu ești mai mare decât lucrurile cu care te identifici în momentul de față.

Înainte ca cineva să își poată transforma lumea exterioară, el trebuie să lucreze la temelie: „EU SUNT Domnul.” Cu alte cuvinte, conștiința de sine a omului este Dumnezeu. Atât timp cât conștiința sa nu va fi ferm ancorată în această credință, astfel încât niciun argument venit din partea altora să nu i-o poată zdruncina, omul se va întoarce întotdeauna la sclavia fostelor sale convingeri. „Dacă nu credeți că EU SUNT una cu El, veți muri în păcatele voastre.” Cu alte cuvinte, veți continua să trăiți într-o stare de confuzie și de distorsiune până când veți descoperi cauza confuziei voastre. Doar atunci când vă veți înălța conștiința până la nivelul Fiului Omului veți descoperi voi că EU SUNT una cu El, respectiv că eu, John Smith, nu fac nimic prin puterea mea, ci prin Tatăl, adică prin acea stare de conștiință cu care acum mă simt una.

Dacă vei atinge această stare de conștiință, toate dorințele și impulsurile tale vor căpăta expresie în această lume. „Iată, eu stau la poartă și bat. Dacă cineva îmi aude vocea și îmi deschide, voi veni la el, și voi cina cu el, și el cu mine.” „Eul” care bate la ușă este impulsul sau dorința.

Ușa este conștiința. Deschiderea ușii înseamnă a deveni una cu cel care bate, SIMȚINDU-TE una cu lucrul dorit. Dacă simți că dorința ta este imposibilă, tu îi trănțești practic ușa în nas, negându-i expresia. Invers, dacă te înalți în planul conștiinței până când devii în mod natural una cu lucrul dorit, tu îi deschizi larg dorinței tale ușa și o inviți să devină manifestă.

Așa se explică de ce se vorbește atât de mult de faptul că Iisus s-a înălțat la Tatăl atunci când a părăsit lumea manifestată. La fel ca tine sau ca mine, Iisus a descoperit că nimic nu îi este posibil omului Iisus, dar că totul îi este posibil conștiinței. De aceea, el a lăsat în urma sa „conștiința lui Iisus” și s-a înălțat în planul conștiinței până la starea dorită, devenind una cu ea. În acest fel, el a ajuns să o manifeste.

Acesta este mesajul simplu adresat de Iisus oamenilor: oamenii nu sunt decât niște haine pe care le îmbracă ființa impersonală – EU SUNT – acea prezență pe care oamenii o numesc Dumnezeu. Fiecare haină are limitările ei. Pentru a-ți transcende aceste limitări și pentru a da expresie lucrurilor pe care în calitate de om – John Smith – le consideri imposibile, tu trebuie să îți muți atenția de la limitările tale curente, respectiv de la ideea că tu ești John Smith, simțind că devii una cu cel care îți dorești să fii. Fii conștient de faptul că această dorință sau nouă stare de conștiință se va materializa mai devreme sau mai târziu, nimeni nu știe cum. Căci EU SUNT, sau noua conștiință realizată, are propriile sale căi, pe care nimeni nu le cunoaște. De aceea, nu merită să îți bați capul cu ele. În consecință, nu specula în privința manierei în care se va manifesta această conștiință nouă, căci niciun om nu este suficient de înțelept pentru a ști acest lucru. De fapt, simpla speculație reprezintă un semn că nu ai atins încă naturalețea existenței pure a lucrului dorit și că încă te mai macină îndoiala.

Ni se spune: „Cel căruia îi lipsește înțelepciunea să îl întrebe pe Dumnezeu, care nu face decât să dăruiască și nu ține nimic pentru El; și Dumnezeu îi va da ce i-a cerut. El nu trebuie să se îndoiască însă de acest lucru, căci cel care se îndoiește este ca un val spulberat de vânturi. Atât timp cât cultivă încă îndoiele, el nu va primi nimic de la Dumnezeu.” Cred că înțelegi rostul acestei afirmații, căci manifestarea nu poate fi creată decât pe fundamentul credinței. Dacă nu dispui de conștiința lucrului pe care ți-l dorești, practic tu nu dispui de fundamentul pe care ar putea fi creat acesta.

Cea mai bună dovadă a înălțării în conștiința lucrului dorit constă în a spune: „Îți mulțumesc, Tată.” Atunci când trăiești sincer bucuria recunoștinței pentru faptul că ai primit ceea ce îți dorești, deși lucrul respectiv nu este încă evident pentru simțurile tale, înseamnă că ai devenit într-adevăr una cu lucrul respectiv în planul conștiinței tale. Dumnezeu (conștiința ta) nu poate fi înșelat. Tu nu poți primi decât

lucrurile cu care te identifici în mod conștient și niciun om nu oferă mulțumiri pentru ceva ce nu a primit. „Îți mulțumesc, Tată” nu este un fel de formulă magică, așa cum o folosesc foarte mulți oameni din zilele noastre. În consecință, nu este necesar să rostești aceste cuvinte cu voce tare. Dacă te înalți în planul conștiinței, devenind sincer recunoscător și fericit pentru că ai primit lucrul dorit, tu te bucuri automat și îți exprimi recunoștința în sinea ta. Poți spune astfel că ai acceptat deja darul care a fost o simplă dorință a ta până când te-ai înălțat în planul conștiinței, iar credința ta reprezintă substanța care va da viață de acum înainte dorinței tale.

Această înălțare în planul conștiinței reprezintă o căsnicie spirituală în care cele două părți implicate cad de acord să fie una singură, manifestându-se în plan fizic pe Pământ.

„Căci tot ceea ce veți cere în numele meu vi se va da.” „Tot” înseamnă destul de mult. De fapt, este o cantitate necondiționată. Această afirmație nu spune nimic în legătură cu ceea ce consideră societatea că este corect sau greșit în a-i cere lui Dumnezeu. Acest lucru depinde numai de tine. Îți dorești cu adevărat lucrul respectiv? Dacă da, este suficient. Viața va avea grijă să ți-l ofere, dacă îl vei cere „în numele lui”.

Numele „lui” nu este un nume pe care să îl poți pronunța cu buzele. Tu poți cere ceva în numele lui Dumnezeu, al lui Iehova sau al lui Iisus Christos, dar în zadar. În cazul de față, „numele” face referire la natură. În consecință, ori de câte ori vei cere însăși natura unui lucru, tu vei obține rezultate. A cere ceva „în numele lui” înseamnă a te înălța în planul conștiinței și a deveni una cu natura lucrului cerut, adică a te înălța până când devii una cu conștiința naturii lucrului respectiv, devenind astfel una cu el. În consecință, „orice îți dorești, atunci când te rogi, crede că vei primi lucrul respectiv, și îl vei primi”.

Așa cum am mai spus, rugăciunea este înainte de toate o recunoaștere, o convingere că ai primit deja lucrul dorit, la persoana întâi și în momentul prezent. Cu alte cuvinte, tu trebuie să devii una cu natura lucrului cerut înainte de a-l putea primi.

Pentru a putea deveni cu ușurință una cu natura unui lucru, este foarte important să practici o amnistie generală. Ni se spune: „Iar când stați de vă rugați, iertați orice aveți împotriva cuiva, ca și Tatăl vostru din ceruri să vă ierte vouă greșelile voastre. Căci de nu veți ierta, nici Tatăl vostru din ceruri nu vă va ierta vouă greșelile voastre.”

La prima vedere, am putea crede că avem de-a face cu un Dumnezeu personal, care este mulțumit sau nemulțumit de acțiunile noastre – dar nu este cazul.

Dumnezeu este conștiința. Prin urmare, dacă ai un resentiment împotriva unui alt om, tu manifesti această condiție în universul tău personal. Eliberarea altora de condamnarea ta este echivalentă cu propria ta eliberare, astfel încât să te poți înălța pe nivele superioare. În consecință, niciun om care crede cu adevărat în Iisus Christos nu poate condamna pe altcineva.

Așadar, o practică excelentă înainte de a intra în starea de meditație constă în a-i elibera pe toți oamenii din această lume de vinovăție. Căci LEGEA nu este niciodată încălcată, și poți avea încredere în faptul că cea mai bună răsplată a tuturor este propria lor concepție legată de sine. Prin urmare, nu are niciun sens să îți bați capul așteptând să vezi dacă altcineva primește ceea ce consideri tu că merită să primească. Viața nu face niciodată greșeli, oferindu-le întotdeauna oamenilor exact ceea ce își oferă ei înșiși.

Ajungem astfel la faimoasa afirmație din Biblie referitoare la zeciuială, atât de greșit înțeleasă de mulți. Nenumărați maeștri de toate felurile i-au înălțat în sclavie pe oameni pornind de la acest concept. Fără să înțeleagă ei înșiși ce înseamnă zeciuiala și fiind speriați de lipsuri, ei și-au făcut discipolii să creadă că trebuie să îi dăruiască a zecea parte din agoniseala lor Domnului. De bună seamă, prin acest lucru ei înțeleg că oamenii trebuie să doneze o zecime din venitul lor organizației conduse de ei. Îți reamintesc însă la fel de faimoasa afirmație biblică: „EU SUNT Domnul.” Singurul Dumnezeu căruia trebuie să îi dăruiești în acest fel este conștiința existenței pure.

Cu alte cuvinte, atunci când susții că ai o anumită calitate, tu trebuie să i-o dăruiești lui Dumnezeu, iar conștiința ființei tale, care este impersonală, ți-o va oferi înapoi, purificată.

Conștiința existenței pure nu poate avea vreun nume. Atunci când îl numești pe Dumnezeu bogat, măreț, iubire sau înțelepciune, tu încerci să definești ceva ce nu poate fi definit, căci Dumnezeu nu poate fi numit în niciun fel.

Zeciuiala este într-adevăr necesară, dar nu trebuie să îi dăruiești decât lui Dumnezeu. Dăruiește-i lui acele calități pe care dorești să le manifesti în calitate de om, numindu-te pe tine măreț, bogat, plin de iubire și de înțelepciune.

Nu specula în niciun fel cum vei obține aceste calități sau atribute, căci viața are propriile sale căi ascunse, pe care mintea umană nu le poate cuprinde sau descoperi. Te asigur însă că în momentul în care îți vei asuma cu toată convingerea aceste calități, cererea ta va fi onorată. Nu există nimic ascuns care să nu fie revelat mai devreme sau mai târziu. Va veni un moment în care ceea ce este rostit în taină va fi strigat de pe acoperișurile caselor. Cu alte cuvinte, va veni un moment în care convingerile tale secrete legate de tine însuși, pe care nu le cunoaște nimeni altcineva, dar în care tu crezi cu toată puterea, vor fi strigate de pe acoperișurile caselor din universul tău personal. Căci aceste convingeri legate de sine sunt cuvintele Dumnezeului dinlăuntru tău. În consecință, ele sunt spirit pur, iar spiritul dă întotdeauna formă conținutului său.

Chiar în momentul de față, tu invoci din infinitatea tuturor posibilităților atributele pe care ești conștient că le manifesti. Într-o manieră similară, orice cuvânt în care crezi cu convingere te va găsi mai devreme sau mai târziu.

„EU SUNT vița de vie, și voi sunteți ramurile ei.” Conștiința este „vița de vie”, iar calitățile pe care ești conștient că le manifesti sunt „ramurile” pe care le hrănești și le menții în viață. Așa cum o ramură nu poate avea viață decât dacă este conectată cu rădăcina viței de vie, la fel, un lucru, un atribut sau o calitate nu pot căpăta viață decât dacă ești conștient de ele. Așa cum o ramură se ofilește și moare dacă seva plantei centrale nu mai curge prin ea, la fel, tot ce există în lumea ta personală dispare dacă îți mulți atenția de la lucrurile respective, căci atenția ta este însăși seva care le menține în viață, susținându-le.

Dacă dorești să rezolvi o problemă care ți se pare extrem de reală în momentul de față, tot ce trebuie să faci este să nu te mai focalizezi asupra ei. Oricât de reală ți s-ar părea, nu-ți mai focaliza conștiința asupra sa. Devino indiferent și începe să te identifici cu soluția problemei.

Spre exemplu, dacă ești întemnițat într-o închisoare, nu mai trebuie să îți spună altcineva să îți dorești libertatea, căci această dorință apare automat. În acest caz, ce sens are să privești lumea din interiorul celulei tale, printre zăbrele? Mută-ți atenția de la închisoare și începe să te simți liber. SIMTE acest lucru până când ajunge să devină natural pentru tine. În momentul în care acest lucru se va

întâmpla, zăbrelile închisorii tale se vor dizolva. Aplică acest principiu tuturor problemelor cu care te confrunți.

Am cunoscut oameni îngropați în datorii care au aplicat acest principiu și care au scăpat de datorii peste noapte. Am cunoscut alți oameni cărora medicii le-au spus că suferă de o boală incurabilă; ei și-au mutat atenția de la boala lor și au început să se identifice cu starea de sănătate, în pofida dovezilor contrare furnizate de simțurile lor. În cel mai scurt timp, boala lor „incurabilă” a dispărut fără urmă.

Expresia ta este determinată de răspunsul pe care îl dai la întrebarea: „Cine crezi tu că SUNT EU?” Atât timp cât ești conștient de faptul că ești întemnițat, bolnav sau sărac, tu vei continua să manifesti aceste condiții.

Atunci când realizează că este deja una cu lucrul (starea, condiția) pe care îl (o) caută și începe să afirme acest lucru, omul capătă dovada că exact așa stau lucrurile. Biblia ne dă următorul indiciu: „Pe cine căutați voi? Iar ei i-au răspuns: ‚Pe Iisus.’ Iar el a spus: ‚Eu sunt el.’” În cazul de față, „Iisus” este un simbol al mântuirii sau un salvator. Ceea ce îți dorești tu este să fii salvat de o problemă, care să nu mai fie a ta.

Cel care te va salva este „EU SUNT”. Dacă ești flămând, salvatoarea ta este hrana. Dacă ești sărac, salvatoarea ta este averea. Dacă te afli în închisoare, salvatoarea ta este libertatea. Dacă ești bolnav, nu un om pe nume Iisus te va salva, ci starea de sănătate. În consecință, pretinde că „eu sunt una cu el”, respectiv cu lucrul pe care ți-l dorești. Pretinde acest lucru la nivelul conștiinței tale, nu în cuvinte, iar conștiința te va răsplăti cu ceea ce îți dorești. Biblia spune: „Mă vei găsi când mă vei SIMȚI.” Aplică și tu acest principiu: SIMTE calitatea pe care ți-o dorești la nivelul conștiinței până când SIMȚI că ai devenit una cu ea. În acel moment, ea se va întrupa (va deveni manifestă) în lumea ta personală.

Tu nu te poți vindeca de problema pe care o ai decât atunci când devii una cu soluția ei. „Cine m-a atins? Căci am simțit o putere care a ieșit din mine.” Într-o manieră similară, în momentul în care vei atinge conștiința din interiorul tău, SIMȚINDU-TE vindecat, puterile vor începe să emane din chiar sinele tău, solidificându-se în lumea ta personală sub forma vindecărilor.

Biblia mai spune: „Tu crezi în Dumnezeu. Crezi și în mine, căci eu sunt una cu El.” Ai credința lui Dumnezeu. „El a devenit una

cu Dumnezeu și a putut face lucrările lui Dumnezeu.” Procedează și tu la fel. Începe să crezi în conștiința ta, în faptul că aceasta este una cu Dumnezeu. Pretinde pentru tine toate atributele pe care până acum i le-ai atribuit unui Dumnezeu exterior, și astfel vei începe să le manifesti.

„Căci eu nu sunt un Dumnezeu departe de tine, ci sunt mai aproape de tine decât mâinile și picioarele tale, chiar decât respirația ta”. Eu sunt conștiința ființei tale. Eu sunt acel principiu în care toate lucrurile cu care mă identific (de care sunt conștient) își găsesc începutul și sfârșitul. „Căci înainte să apară această lume, EU SUNT; iar atunci când această lume va înceta să mai existe, EU SUNT; înaintea lui Avraam, EU SUNT.” Acest EU SUNT este conștiința ta.

„De n-ar zidi Domnul casa, în zadar s-ar osteni cei ce o zidesc.” „Domnul” este conștiința ta. În consecință, dacă nu începi prin a ancora ceea ce cauți în conștiința ta, vei munci în zadar pentru a găsi lucrul respectiv. Totul începe și se termină la nivelul conștiinței.

Binecuvântat este cel care crede în el însuși, căci credința sa în Dumnezeu este măsurată întotdeauna prin credința sa în sine. Prin urmare, dacă crezi în Dumnezeu, crezi inclusiv în MINE.

Nu-ți plasa credința în alți oameni, căci ei nu fac decât să reflecte ceea ce există în conștiința ta, și nu îți pot face decât ceea ce îți faci tu însuși.

„Nimeni nu îmi poate lua viața, căci mi-o ofer eu însumi.” Eu am puterea de a-mi da viața și de a o lua înapoi.

Nimic din ceea ce li se întâmplă oamenilor în această lume nu este accidental. Toate lucrurile se petrec în acord cu o Lege imuabilă.

„Niciun om (nicio manifestare) nu poate veni la mine dacă Tatăl din interiorul meu nu îl atrage”, căci „eu și Tatăl suntem una”. Crede în acest adevăr și vei deveni liber. Oamenii dau întotdeauna vina pe alții pentru ceea ce sunt și vor continua să facă acest lucru până când vor descoperi că ei înșiși sunt cauza tuturor lucrurilor care li se întâmplă. „EU SUNT” nu vine ca să distrugă, ci ca să împlinească. „EU SUNT” – conștiința din interiorul tău – nu distruge nimic, ci împlinește întotdeauna matricea sau viziunea legată de sine a omului.

Este imposibil ca un om sărac să găsească bogăția în această lume, oricât de mare ar fi abundența din jurul său, atât timp cât nu se identifică mai întâi în el însuși cu aceasta. Căci semnele vin întotdeauna după, nu înainte. Lamentările constante legate de propria